

EMINENCYJA (6) sb f

Zawsze -cy-.

Tekst nie oznacza é.

sg G eminencyj(e)j (4). ◇ A eminencyją (1). ◇ L eminencyj(e)j (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyższość kogoś nad kimś, władza zwierzchnia, tu: kościelna [eminentia – dostojność BartBydąg; przewyższanie Mącz 207b; – przewyższenie inszych, możność Calep; pozór, okazałość, pojrzenie -eminentia; wydatność, wybiegłość, wydanie się – eminentia in pictura; farby wydatność, jasność – eminentia colorum Cn] (6) :

eminencyja czyja (5): Páweł ś. nie znał żadney eminencyey Piotrowey/ ktorey fię też Piotr ś. nie domágał *NiemObr* 42; Iż też w Rzymie Piotr vmárł/ y to nie k rzeczy/ áby dla tego Biskup Rzymfki Piotrowę zwierzchność vłurpować miał. Abowiem Chrifus pan y zbáwiciel nász/ w Ieruzálem vczył y vmárł/ á przedsię żaden zacney ftąd eminencyey Biskupá Ierozolimfkiego nie dowodził. *NiemObr* 52, 49, 55, 59.

eminencyja między kim (1): Sámi Papieżnicy kiedy chcą eminencyey Piotrowey między ápoftoły dowieść/ tedy fię ehwytaią zá słowká ofobliwe *NiemObr* 49.

eminencyja nad kim (1): *NiemObr* 59 cf »zwierzchność i eminencyja«.

Szeregi: »władza i eminencyja a« (1): wżák fą dwa lifty Piotrowe/ niechay vkażą z nich namnieyfe słowko/ o tey stolicy: á trzebácbý im koniecznie/ ná takąó władzą y eminencyą/ ktorą sobie przywłázczáią/ przywileiu *iuris diuini non humani*. *NiemObr* 53.

»zwierzchność i eminencyja« (1): nie tylko Greckie zbory/ ále y Azyátyckie/ Mácedońskie/ Wołofkie/ Rułkie/ Mołkiewłkie/ y Afrykáńskie/ to iest dwie części przednieyfe światá/ nigdy żadney zwierzchności/ y eminencyey Papieskiej/ nád sobą nie wyznawály. *NiemObr* 59.

Synonimy: dostojność, przewyższanie, możność, zwierzchność.

AK